

ΕΗ ΚΑΚΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ ⇒

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας καλός λύκος
και για νερή κακοσκουφίτσα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Καλός λύκος, Κακοσκουφίτσα, γιαγιά, γιαγιά,
δρασοφίλακας

Μαγιά: Κακοσκουφίτσα πήγαινε αυτό το καλάθι
με τα φρούτα στην γιαγιά σου. Κακοσκουφί-
τσα φέρεις το δρόμο.

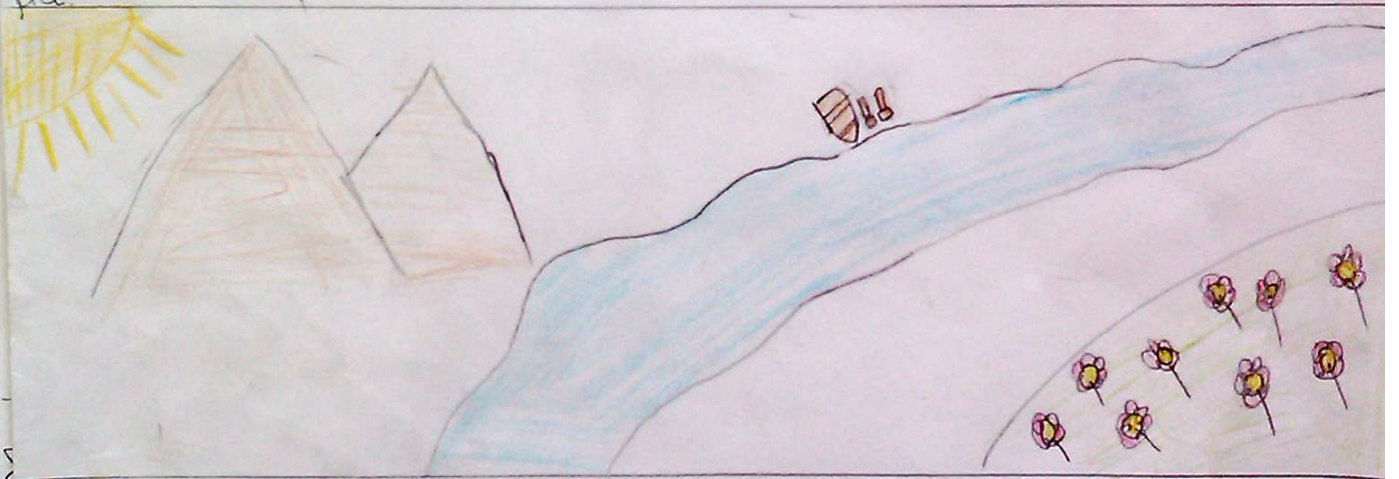
Κακοσκουφίτσα: Που να το θυγάται ρε γάνα,
έχω να πάω πέντε χρόνια σ' αυτό το
τρέλοκοιμείο.

Γα: Θα ανέβεις δυο βουνά, θα τα κατέβεις,
θα διασχίσεις το ποτάμι με την βάρκα,
θα περάσεις από το κόκκινο δέντρο και
θα φτάσεις στο σπίτι της γιαγιάς.

Κακ: Ναι, κατόρθωσα με γάμα.
(η κακοσκουφίτσα φεύγει)

Κακοσκ: Α! Ένα λιθάδι με ωραία λουλούδια για γάμα
μα

Λύκος: Θα σε βοηθήσω να κουβαλήσεις αυτό το
καλάθι;

Κακοσκ: Φύγε με τζιτζιφιόχο απ' εδώ μην φωνάξω
τον γιόγιο, για να σε πάρει.

Λύκος: Καλά φεύγω.

Κοκ: Ξεχδόν έφτασα! Αλλά πεινάω! Ας φάω τα φρούτα και

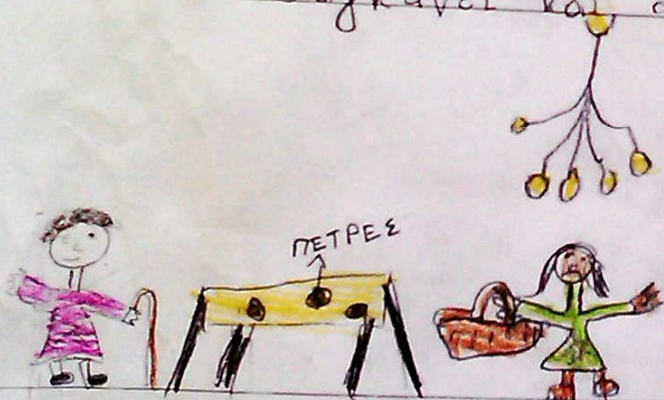
στις θέσεις τους θα βάλω πέτρες. (Έφτασε η κακοσκουρίζα

Κακοσκ: Γιαγιάκα σου έφερα φρούτα.

(σκυτεζαι... τώρα θα σπάσει τα δόντια μου της
έχουν απογίνει και γελάει πονηρά)

Γιαγιά: Ε ευχαριστώ παιδάκι μου.

Η γιαγιά που δεν βλέπει πέφτει για πέτρα από το
καθίσμα την σαγκάνει και σπάει τα δόντια της.

(Όσο γεμάτη έρχεται κι ο δίκος)

Κακοσκ: Α! Νάτος και ο φίλος της γιαγιάς (ψυθιρίζει)

Θέλεις ένα μήλο;

Δίκος: Τι έπαθε η γιαγιά;

Κακοσκ: Έφαγε ένα μήλο! Αντά!

(Έφτασε και ένας φίλος της γιαγιάς)

Κακός: Ήλθεις ένα γήλο;

Λύκος: ΟΧΙ, ευχαριστώ!

(έρχεται και ο Δασοφύλακας που άκουσε και είδε τι έγινε.)

Δασ.: Τι τρέχει εδώ;

Κακός: Έσπασε τα δόντια της.

Δασ.: Γιατί

Κακός: Έφαγε ένα γήλο.

Δασ.: Για να δω τι έχει το καλάθι;

Α! Έχει πέτρες φώναξε τι έγινε;

Δασ.: Έβαλε πέτρες στο καλάθι και η γιαγιά έσπασε τα δόντια της.

Μου: Κακός κουρίζω στο δασάκι σου, Ζιγορία

Τ Ε Λ Ο Σ